C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 1a-346/2025 Judecătoria Bălți, sediul Central
1-24062844-03-1a-09062025 Judecător: Andrei Guțu

D E C I Z I E
În numele Legii

30 octombrie 2025 mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord
În componența:
Președintele completului, judecătorul: Ghenadie Liulca
Judecătorii: Aurelia Andronache și Ludmila Iarmaliuc
Grefier Aliona Babenco
Cu participarea:
Procurorului Valentina Gavdiuc
Avocatului Natalia Dragan
Translatorului Galina Morohai

a judecat în ședință de judecată publică în ordine de apel apelul inculpatului Reaboi Anatolii declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți sediul Central din 11 martie 2025 în cauza penală privind condamnarea lui:

Reaboi Anatolii *****, a.n. *****, c/p *****, originar și domiciliat în mun. Bălți, str. ***** 63, necăsătorit, studii medii incomplete, neangajat în câmpul muncii, nesupus serviciului militar, cetățean al R.Moldova, anterior judecat:

- prin sentința Judecătoriei Bălți din 10.04.2017 în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e) f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, fără amendă, cu suspendarea executării condiționate a pedepsei pe un termen de probațiune de 2 ani;

- în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal,-

Termenul de judecare a cauzei:

În instanța de fond: *10.06.2024 - 11.03.2025*;
În instanța de apel: *09.06.2025 - 30.10.2025*.
Procedura de citare legală executată.
După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele apelului, materialele cauzei, opiniile participanților la proces și prevederile legale, pentru expunere asupra apelului, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă:

Soluția și argumentele instanței de fond:
Prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Central din 11 martie 2025, Reaboi Anatolii a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu închisoare pe un termen de 9 (nouă) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.
Termenul pedepsei închisorii în privința lui Reaboi Anatolii s-a calculat din momentul reținerii.
Măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara aplicată în privința lui Reaboi Anatolii prin încheierea din 11.12.2024 se înlocuiește în arest preventiv, cu menținerea măsurilor de căutare.
Căutarea, reținerea şi escortarea inculpatului la locul de executare a pedepsei cu închisoare s-a pus în sarcina organului de poliție Inspectoratului de Poliție Bălți, iar în partea executării pedepsei s-a pus în sarcina penitenciarului respectiv stabilit de Administrația Națională a Penitenciarelor.
S-a încasat din contul lui Reaboi Anatolii în beneficiul lui Nestrov Igor suma în mărime de 1000 (una mie) lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune.
A fost soluționată soarta corpurilor delicte.
Pentru a se pronunța cu sentința în cauză instanța de fond, *în fapt,* a constatat că, Reaboi Anatolii la 02.04.2024, în jurul orelor 16:40, prin înțelegere prealabilă cu Fîntînă Serghei, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor şi admițând în mod conștient survenirea acestor urmări, folosindu-se de faptul că nu este observat de nimeni, prin acces au pătruns pe teritoriu gospodăriei lui ***** amplasată pe str. ***** din mun. Bălţi, de unde pe ascuns au sustras două bacuri confecționate din aluminiu în preț de 300 lei fiecare în sumă de 600 lei, un bac confecționat din inox la preț de 400 lei, un cablu din aluminiu acoperit cu plastic cu lungimea de 30 metri la preț 250 lei, un disc confecționat din aluminiu la preț de 50 lei, un umerar din aluminiu la preț de 50 lei, 4 capace din aluminiu în sumă totală de 100 lei, un vas din aluminiu la preț de 50 lei, două mânere de la ușă confecționate din aluminiu la preț de 100 lei pentru fiecare în sumă totală de 200

lei, 2 cuiere confecționate din inox la preț de 25 lei pentru fiecare în sumă totală de 50 lei, 2 piese de la robinet confecționate din metal la preț de 50 lei pentru fiecare în sumă totală de 100 lei, o ramă de la scaun din metal la preț de 100 lei, o cană din aluminiu la preț de 25 lei, un aparat de măsurat tensiunea roților la preț de 50 lei, o cratiță din aluminiu cu volumul de 12 litri la preț de 200 lei, un ceainic confecționat din Inox la preț de 100 lei, 14 cratițe din aluminiu la preț de 400 lei, 2 lighene la preț de 100 lei, 4 topoare la preț de 200 lei, 3 tigăi la preț de 200 lei, 4 linguri de aluminiu la preț de 50 lei, un ceainic din aluminiu la preț de 100 lei, un bac de mici dimensiuni la preț de 100 lei, un ceaun din metal la preț de 50 lei, 2 sticle de coniac cu volumul de 0,5 1 de marca „ Belîi Aist" la preț 500 lei fiecare, în sumă totală de 1000 lei, astfel, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu material în sumă totală de 4525 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept* faptele inculpatului Reaboi Anatolii întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal – *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, de două sau mai multe persoane, cu pătrundere în încăpere, în alt loc pentru depozitare.*

Solicitările apelantului:

Nefiind de acord cu sentința în cauză, inculpatul Reaboi Anatolii la data de 26.05.2025 a contestat-o cu apel, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței în cauză în latura pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri privind stabilirea unei pedepsei mai blânde.

Argumentele părților:

În ședința instanței de apel, inculpatul Reaboi Anatolii și-a recunoscut vina și a menționat că nu este de acord cu pedeapsa stabilită, solicitând aplicarea unei pedepse mai blânde, deoarece mama sa este invalidă și are nevoie de ajutorul lui acasă.

În ședința instanței de apel, avocatul Natalia Dragan, acționând în interesele inculpatului Reaboi Anatolii a pledat pentru admiterea apelului înaintat, casarea parțială a sentinței contestate în latura pedepsei și adoptarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie stabilită inculpatului pedeapsa mai blândă, prin aplicarea art. 90 Cod penal.

În ședința instanței de apel, acuzatorul de stat în persoana procurorului Valentina Gavdiuc, a pledat pentru respingerea apelului ca fiind nefondat și menținerea fără modificări a sentinței contestat. A menționat că, anterior Reaboi Anatolii a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa prin prisma art. 90 Cod penal, însă ultimul și-a făcut concluziile necesare.

În ședința instanței de apel, partea vătămată *****, fiind legal citat, nu s-a prezentat, din motive necunoscute, iar ținând cont de prevederile art. 412 alin. (5) Cod de procedură penală, Colegiul penal a considerat posibilă examinarea apelului în lipsa acestuia.

Aprecierea instanței de apel:

Audiind opiniile participanților la proces, cercetând materialele cauzei penale în raport cu argumentele invocate, verificând legalitatea și temeinicia sentinței în baza materialelor dosarului, Colegiul penal ajunge la concluzia că, apelul inculpatului Reaboi Anatolii declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți sediul Central din 11 martie 2025 este nefondat și urmează a fi respins din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 400 alin. (1) Cod procedură penală, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă non-privativă de libertate.

Potrivit art. 402 alin. (1) Cod de procedură penală, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel.

Conform art. 403 alin. (1) Cod de procedură penală, apelul declarat după expirarea termenului prevăzut de lege este considerat ca fiind făcut în termen dacă instanța de apel constată că *întârzierea a fost determinată de motive întemeiate*, iar apelul a fost declarat în cel mult 15 zile de la începerea executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale.

Potrivit art. 404 alin. (1) Cod de procedură penală, *participantul la proces care a lipsit atât la judecarea, cât și la pronunțarea sentinței și nu a fost informat despre adoptarea sentinței poate declara apel și peste termen, dar nu mai târziu de 15 zile de la data începerii executării pedepsei* sau încasării despăgubirilor materiale.

Cu titlu preliminar, Colegiul penal evidențiază că cauza penală de învinuire a lui Reaboi Anatolii în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. b), c) d) Cod penal a fost examinată în procedură generală, în lipsa inculpatului, care a fost anunțat în căutare prin încheierea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 11.12.2024.

Din conținutul scrisorii șefului Inspectoratului de Poliție Bălți nr. 34/23-21945 din 16.12.2024 se constată că, la data de 13.12.2024 în privința inculpatului Reaboi Anatolii a fost pornit dosarul de căutare nr. 2024040370, însă până la moment nu a fost posibil de stabilit locul aflării inculpatului, fiind întreprinse acțiuni în vederea stabilirii și reținerii ultimului (f.d.134).

Aici Colegiul penal remarcă că, prima instanță, ținând cont de prevederile art. 321 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, corect a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, în absența inculpatului. Ori, Curtea

Europeană a decis în mod constant în jurisprudența sa că, posibilitatea pe care trebuie s-o aibă „acuzatul” de a lua parte la ședința de judecată decurge din obiectul și scopul ansamblului dispozițiilor art. 6 din Convenție, deoarece lit. c), d) și e) ale par. 3 ale aceluiași text recunosc „oricărui acuzat” dreptul „de a se apăra el însuși”, „de a interoga sau de a face să fie interogați martorii”, „de a fi asistat gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba utilizată în ședința de judecată”, toate acestea fiind de neconceput fără prezenta sa.

De aceea, legislatorul este obligat să ia măsuri de „descurajare” a absențelor nejustificate. O situație specială din punctul de vedere al respectării principiului contradictorialității este aceea a absenței acuzatului de la proces sau, altfel spus, posibilitatea judecării în lipsă a unui acuzat care se sustrage de la judecată, prin raportare la exigențele art. 6 din Convenție. *Spre exemplu*, pe cazul *Mihaes v. Franţa (25.05.1998)* cu privire la inadmisibilitatea unui recurs în casație pentru motive legate de sustragerea voluntară a reclamantei de la judecată într-o cauză penală, fosta Comisie a considerat că aceasta nu constituie nici o limitare disproporționată a dreptului la un tribunal și nici a dreptului la un proces echitabil, deoarece, în speță, reclamanta a refuzat să fie prezentă, în persoană, în fața instanțelor de fond, ceea ce semnifică renunțarea la însuși dreptul de a participa la ședințele de judecată ale jurisdicțiilor care au pronunțat hotărârea. În aceste condiții Comisia a considerat că reclamanta, prin propria sa voință și în mod neechivoc, a renunțat la dreptul de a fi ascultată de tribunal și la dreptul de a se apăra în proces.

Rezumând cele menționate se constată că, pe parcursul examinării cauzei în instanța de fond, s-au întreprins toate măsurile de asigurare a prezenței inculpatului Reaboi Anatolii în ședința de judecată. Însă, acestea nu s-au soldat cu rezultate pozitive, în temeiul art. 321 alin. (6) Cod de procedură penală, constatând că inculpatul se eschivează de la instanța de judecată, prima instanță întemeiat a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Cu *titlu de terţio*, Colegiul penal notează că din conținutul procesului-verbal din 21.05.2025 se constată cu certitudine că inculpatul Reaboi Anatolii a fost reținut de către reprezentanții Inspectoratului de Poliție Bălți la data de 21.05.2025, ora 15:50, și tot atunci i-a fost adus la cunoștință conținutul sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 11 martie 2025, iar cererea de apel a fost depusă de către ultimul la data de 26.05.2025.

În atare circumstanțe, Colegiul penal constată că apelul inculpatului Reaboi Anatolii a fost declarat în termenul legal, or, examinarea cauzei și pronunțarea sentinței a avut loc în lipsa inculpatului, iar cererea de apel a fost declarată în termen de 15 zile de la începerea executării pedepsei închisorii.

Cu privire la fondul cauzei, Colegiul penal relevă că potrivit art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine

de apel, adoptă una din următoarele decizii: respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă apelul este nefondat.

Conform art.414 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. **(2)** Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Prin prisma art. 409 Cod de procedură penală, instanța de apel judecă apelul numai cu privire la persoana care l-a declarat şi la persoana la care se referă declarația de apel şi numai în raport cu calitatea pe care apelantul o are în proces. În limitele prevederilor arătate în alin.(1), instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate şi cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt şi de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului.

În acest sens Colegiul penal statuează că, apelul reprezintă o cale de atac sub aspect de fapt şi de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet în sensul că provoacă un control atât în fapt, cât şi în drept numai la persoana care l-a declarat, la calitatea acesteia în proces şi la persoana împotriva căreia este îndreptat de către jurisdicția de al doilea grad asupra hotărârii primei instanțe.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță şi care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat şi în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

La *chestiuni de drept* se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată şi aplicată just; dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate şi hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Aici Colegiul penal conchide că, soluția de respingere a apelului ca nefondat se adoptă însă numai după examinarea sub toate aspectele a hotărârii pronunțate de prima instanță, dacă se ajunge la concluzia că hotărârea este legală și întemeiată.

Ab initio, instanța de apel reiterează că cauza penală de învinuire a lui Reaboi Anatolii în instanța de fond a fost examinată în lipsa inculpatului, din motivul eschivări acestuia de la examinarea cauzei, fapt ce a făcut imposibilă audierea acestuia cu privire la învinuirea înaintată.

Totodată, Colegiul penal reține că inculpatul Reaboi Anatolii a participat la examinarea apelului prin intermediul teleconferinței și fiind audiat asupra învinuirii înaintate, a refuzat să facă careva declarații, menționând doar că își recunoaște integral vina.

În continuare, Colegiul penal remarcă că, potrivit textului apelului înaintat rezultă că inculpatul Reaboi Anatolii este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor sale, însă nu este de acord cu sentința contestată în latura pedepsei penale, considerând că în privința sa urmează a fi stabilită o pedeapsă mai blândă, non privativă de liberate.

La fel, instanța de apel constată că nici partea acuzării nu a contestat sentința sub aspectul încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, motiv pentru care instanța de apel nu purcede la judecarea fondului cauzei în această parte, dar se va expune doar în partea individualizării pedepsei.

Din aceste considerente, argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință, pentru a evita repetări inutile, instanța de apel le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010* statuează că, art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanța să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61),* cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Astfel, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului Reaboi Anatolii conform art. 186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal – *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, de două sau mai multe persoane, cu pătrundere în încăpere, în alt loc pentru depozitare.*

În continuare, reieșind din limitele recursului înaintat, Colegiul penal verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Reaboi Anatolii constată că instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracțiunii

săvârșite, de persoana celui vinovat şi de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 alin. (1), (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor. **(2)** Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Colegiul penal reține că, individualizarea pedepsei este un proces personal – rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Potrivit art. 75 alin. (1), (2) Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ţine cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia. **(2)** O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art. 75 alin.(1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu, și anume: pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată.

Ca urmare, pedeapsa penală este echitabilă atunci cînd este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal al RM.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale.

După această clarificare, instanța accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă prevăzute în partea specială sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite.

Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Din materialele cauzei rezultă că, inculpatul Reaboi Anatolii anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Bălți din 10.04.2017 în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e) f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, fără amendă, cu suspendarea executării condiționate a pedepsei pe un termen de probațiune de 2 ani, nu a tras concluziile necesare, nu a mers pe calea corijării, ci a continuat să comită noi infracțiuni similare, din categoria celor mai puțin grave.

În acest sens, Colegiul penal remarcă că prezența antecedentelor penale, deși stinse caracterizează negativ personalitatea inculpatului Reaboi Anatolii și denotă că o pedeapsă non privativă de libertate nu își va dovedi utilitatea și nici nu va contribui la reeducarea inculpatului și la împiedicarea acestuia de a comite noi infracțiuni, or, în privința acestuia au fost deja aplicate pedepse mai blânde, scopul aplicării cărora însă nu s-a realizat.

Reieșind din circumstanțele cauzei, Colegiul penal apreciază că prima instanță just a conchis că scopul pedepsei, constând în formarea unei atitudini corecte față de muncă, ordinea de drept şi regulile de conviețuire socială, nu poate fi atins decât prin stabilirea față de Reaboi Anatolii a pedepsei cu închisoare, prevenind astfel reiterarea comportamentului infracțional şi protejarea societății prin prevenirea recidivei.

Mai mult ca atât, Colegiul penal relevă că atitudinea inculpatului față de infracțiunea comisă și comportamentul acestuia de eschivare de la examinarea

cauzei în fond, a făcut imposibilă aplicarea față de acesta a unor pedepse mai blânde, non-privative de libertate, deoarece aceasta din start ar duce la imposibilitatea executării ei și nu va fi o măsură eficientă de a asigura corectarea și resocializarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea acestuia.

Subsecvent se atestă că, sancțiunea art. 186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal prevede pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu ***închisoare de pînă la 4 ani***.

În contextul circumstanțelor relevate supra, Colegiul concluzionează că la individualizarea pedepsei penale au fost respectate limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea incriminată de art. 186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă mai aproape de limitele minime, fără a fi stabilite careva circumstanțe care ar permite instanței de apel reducerea termenului pedepsei sub formă de închisoare până la limita minună de 3 luni.

Astfel, instanța de apel apreciază că pedeapsa penală stabilită de prima instanță nu reprezintă o represiune excesivă, ci se justifică atât pentru reeducarea inculpatului, cât şi pentru menținerea ordinii de drept, în conformitate cu scopul preventiv sancționator al pedepsei, așa cum apare enunțat în Codul penal. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Tot aici se reține că, corectarea și reeducarea condamnaților constă în extirparea mobilurilor negative din conștiința lor, mobiluri care au determinat săvârșirea infracțiunii.

Cu atât mai mult, atitudinea delăsătoare a inculpatului, de persistență în comiterea infracțiunilor în general, îl face incompatibil cu clemența conținută a unor pedepse non-privative de libertate, altfel spus, ar fi oarecum şi *in extremis* chiar o agravantă.

Subsecvent, ținând cont de efectul devolutiv al apelului și limitele acestuia, Colegiul penal concluzionează asupra temeiniciei soluției primei instanțe în partea admiterii acțiunii civile, or, în partea respectivă, sentința nu a fost contestată.

Concomitent, Colegiul penal consideră că soluția instanței de fond prin care a fost soluționată soarta corpurilor delicte este conformă prevederilor art. 397 pct. 3) în coroborare cu art.162 alin.(1) Cod de procedură penală, urmând a fi menținută fără modificări.

Generalizând aspectele invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia privind respingerea ca fiind nefondat a apelului inculpatului Reaboi Anatolii declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți sediul Central din 11 martie 2025, menținând sentința atacată fără modificări.

În conformitate cu prevederile art.415 alin.(1) pct.1) lit. c), art.art.417-418 Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E :

Apelul inculpatului Reaboi Anatolii declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți, sediul Central din 11 martie 2025, prin care Reaboi Anatolii a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, se consideră depus în termen, și se respinge ca fiind nefondat, cu menținerea respectivei sentințe fără modificări.

Termenul executării pedepsei de către Reaboi Anatolii urmează a fi calculat din data pronunțării prezentei decizii – 30.10.2025, cu includerea în termen a perioadei ispășirii pedepsei din 21.05.2025 pînă la 30.10.2025.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 (două) luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia integrală pronunțată în ședință publică la data de 30.10.2025.

Președintele ședinței: **Judecător:** **Judecător:**